

kongresu je uveden Dr. Ing. E. Hüttner, patentní zástupce v Praze, se svojí prací týkající se užití Unijní smlouvy pařížské z r. 1883, která byla od té doby několikrát revidována. Poslední revize byla provedena v Haagu r. 1925, Československo ji ratifikovalo teprve letos na podzim, takže referát Dra Hüttnera byl by pravděpodobně dnes jinak stylisován. — Kniha podává obraz snah na poli ochrany živnostenského vlastnictví, na němž se teprve v poslední době po stránce právní horlivě pracuje.

Dr. Reichert.

Dr. Václav Schuster: Celní válka nebo celní mír? (Přes 70.000 kilometrů celních hranic k hospodářskému sblížení v Evropě.) Nákl. »Orbis«, Praha, 1930. Stran 70. Cena Kč 10.—. Sbírka: Časové otázky, sv. 10. — Autor vypočítává jednotlivé mezinárodní konference hospodářské, které se zabývaly odstraněním celních hranic, nebo alespoň zjednodušením celních formalit. Avšak výsledky všech těchto konferencí byly více méně neuspokojivé. Místo celního příměří a později míru, které byly ohlašovány a připravovány v r. 1929, ve Společnosti národů nastalo překotné zvyšování cel po vzoru Spojených států severoamerických. Jistého úspěchu bylo dosaženo tím, že na konferenci, svolané v únoru 1930 do Ženevy, uzavřely evropské státy obchodní konvenci o nevypovídání obchodních a celně-tarifních smluv po určitou dobu. Současně s dohodami státními, kde se upravovala doložka nejvyšších výhod se zřetelem ke kolektivním konvencím a k preferenční soustavě celní, jednalo se i mezi výrobci jednotlivých států. Briandovo memorandum snažilo se sjednotit Evropu v rámci Společnosti národů, a to nejen po stránce politické ale zejména i hospodářské. Hospodářská kooperace evropských států půjde po etapách cestou postupného uzavírání skupinových smluv regionálních. Snad měla by jíti střední Evropa dobrým příkladem vstříc. Hospodářsko-politická samostatnost smluvních států nemusí tím býti dotčena. »Československo jest stát převážně vývozní a má eminentní zájem na odstraňování překážek mezinárodního obchodu a na utvoření rozsáhlého volného odbytiště,« jak praví autor, leč tyto snahy za dnešních poměrů uskutečnit nelze. Ke konci knihy uvedeny jsou organizační útvary, které snaží o sjednocení Evropy, pokud mají také svoje odbočky v ČSR. Jsou to: Panevropská Unie, Evropský celní spolek, Komitét pro vědecké studium otázek hospodářské součinnosti, Národní sdružení pro Společnost národů (Státovědecká společnost v Praze) a Mezinárodní obchodní komora.

Autor býv. ministr obchodu RČS., nyní vicepresident České banky Union, člen mnoha vědeckých korporací národohospodářských, vyslovil tu opět svoje pevné přesvědčení, všude hlásané, formou nejen velmi přístupnou, ale i poutavou.

Dr. Reichert.

Th. Pistorius: Co znamená spotřeba pro hospodářský život, nákladem »Orbis« v Praze, 1932. 80, str. 119, s 2 diagramy, cena Kč 15.—. Autor rozdělil svojí práci do čtrnácti kapitol, v nichž snaží se objasniti a vyznačiti základy theorie spotřebního hospodářství, jemuž dosud naší hospodářskou theorií nebyl věnován náležitý zájem. Knižka pojednává o spotřebě, spotřebním hospodářství a spotřební politice, o poměru výroby a spotřeby, o zákonitosti ve spotřebě, o důchodové distribuci a konsumu, o složení spotřeby podle spotřebitelova blahobytu, o spotřebitelově volbě, zvyku, módě, o vzájemném vlivu normalisace a spotřeby, o splátkových obchodech, o životní úrovni o sezonní spotřebě v rodinách úřednických a dělnických, o účincích koncentrovaného hospodářství se zvláštním zřetelem k spotřebě a o ideí služby v moderním životě hospodářském. Knižka je prvním pokusem v československé literatuře o načrtnutí základů spotřebního hospodářství a jeho vlastních hospodářských vlivů a reakcí na síly vnější.

Dr. Jindřich.